

בס"ד ז' תמוז ה'תשפ"ד
 הדלקת נרות - 19:30
 צאת השבת - 20:20
 רבנו תם - 21:15
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וארבע - עלון מס' 1215
 @ במוצאי שבת מתחילים "ברכת הלבנה".
 @ כל המעוניינים להקדיש את העלון והשיעור בלוויין,
 לרפואה והצלחה, פרנסה טובה, או להבדיל לעיני יקיריו.
 פרטים במערכת העלון: **054-7743834**

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת והצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפסטידון: "ויפתח הגלעד"
 (שופטים יא')

מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדיי השכלתי

פרשת חוקת

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלוויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 21:30

מענייני הפרשה:

א. ז'מני תשובה מ'משמשין ו'באין.
 ב. ז'ירזין מ'קדימין ו'עושין תשובה.
 "אשר אין בה מים אשר לא עלה עליה עב"י"
 מי שרואה את עצמו כאילו כבר הגיע לתכלית השלמות
 וכבר אין בו שום מום, פגם ומגרעת, הרי זה סימן מובהק
 שעדיין אין עליו בכלל עול-מלכות-שמים. אלמלא היה עליו
 מקצת של עול-מלכות-שמים, היה מבין יפה כי עדיין איננו
 אלא מומים בלבד.

"ויקהלו אל משה ועל אהרן וירב העם עם משה"
 למה רבו רק עם משה? (אש דת) בשמו של משה יש שייכות
 למים. במצרית "ימו"=מים ו"שה" שהוא נמשה. אומר
 הב"ח שבאר המים היתה בזכות מרים וגם בשמה שייכות
 למים. מרים זה אותיות מים+ר'. הריש בגמ' =200=מסלע.
 (מים מסלע). ואהרן אמר להם שהוא לא שייך לעניין המים,
 ולכן רבו רק עם משה! (ב. בר דין הי"ו)

"וינתן עליו מים חיים אל כלי"
 רמז לקריאת התורה. "מים" = זה תורה.
 "כלי" = ר"ת פהן לוי ישראל.

אוהיות פ'ר'ה' מרמזות על 3 סוגים של מצוות:
האחד: סוג מצוות שהשכל מחייב אותם וניתן למצוא
 סיבה וטעם לחוק ולהסבירו במילים פשוטות **בפה** - זו
 מרמזות אות פ' של המילה פרה.

השני: סוג מצוות קצת יותר מורכב וצריך ראש = **שכל**,
 קצת יותר חריף על מנת להבינם. זה רמז באות ר' של
 המילה פרה. (ר'=ראש).

השלישי: סוג מצוות שרק הקב"ה יודע פתרונם וטעמם.
 רמז באות ה' של המילה פרה. (ה' = הקב"ה).

פנות הניבים והפתגמים

אם בארזים נפלה שלהבת - מה יעשו אזובי קיר?
 אם גדולים וחזקים נפגעו - כיצד לא נפגעו קטנים
 וחסרי-כוח?

בשם אזוב מכניס את הטחב הגדל על הקירות).
דוגמה: לאחר שהשחיתות אחזה בראשי המדינה,
 פשוטי העם אינם מתבשרים עוד לעבור על החוק. אם

בארזים נפלה שלהבת - מה יעשו אזובי קיר?

מקור: ליתן בפה העלה - מה יעשו דגי רקק? בנחל שוטר?
 נפלה חכה - מה יעשו מי גבים? [מועד קטן, כה]. (ניבונכו)

הסירו ממשול מדוך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.
 ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת", "חידושי", "דרשו": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

1 יו"ל ע"י ארגון "אברהם יגל" 054-7743834

← פרה אדומה - הכהן מטהר את הטמאים.
 ← דינים שונים באשר לטומאת המת.
 ← מות מרים - חוסר מים לבני ישראל.
 ← ה' אומר למשה לדבר אל הסלע, ולהוציא מים.
 משה "חוטא" ומכה בסלע ולא מדבר אליו.
 ← תאור מיוחד לאופן פטירת אהרון הכהן.
 ← נקש הנחוש. (כל הנשוד ראה אותו וחי).

← "זאת חקת התורה..." (ט,ב)
 שלושת פרשיות קרח, חקת, בלק אלו כנגד שלשת ה-"פיי"
 מעשרת הדברים שנבראו בערב שבת בין השמשות.
 פי הארץ, פי הבאר, ופי האתון.
 פי הארץ-פרשת בלועי קרח.
 פי הבאר' זה פרשת חוקת.

פי האתון' זה פרשת בלק. מקובל מהקדמונים מתוך
 יספר אגן' אם בא לאדם מחשבה רעה בתפילה שיאמר
 שלושת ה- 'פיי' וזה יועיל להוציא מחשבות רעות. ומכל
 מקום לא בתפילת העמידה אלא לפני... (בני יששכר)

"ויבכו את אהרן שלושים יום כל בית ישראל"
 ואילו במיתת משה רבינו נאמר: "ויבכו בני ישראל את
 משה" (דברים לד-ח). מדוע לא נאמר "כל בית ישראלי"
 כשם שנאמר אצל אהרן? אלא, מפרש רש"י הטעם, משום
 שעל משה בכו בני ישראל - רק הזכרים, ואילו על אהרן,
 מתוך שהיה רודף שלום ונותן שלום ומטיל אהבה בין איש
 לרעהו ובין אשה לבעלה, בכו "כל בית ישראלי". זכרים ונקבות.

"וככל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא"
 המקרא הזה מרמז על הפה שהוא הכלי המובחר שבאדם,
 אשר בו מותר האדם מן הבהמה, ואם "אין צמיד פתיל עליו",
 היינו שאין לו מחסום להבדיל בין הדברים המותרים
 והאסורים, "טמא הוא" ואז יפה שתיקתו מדיבורו.
 (רבי אלימלך מליזענסק)

"ולקח אזוב וטבל במים איש טהור" (ט, יח)
יטבל במים, אין מים אלא תורה, התנאי לקניינה של
 תורה היא ולקח אזוב - מדת הענווה ואז הוא איש טהור.
 (אור פני משה)

"פרה אדומה תמימה"
 התיבה "תמימה" אותיות "תה" "מים". וברכתם "שהכל
 נהיה בדברו". זו התמימות והאמונה שכל יהודי צריך
 להאמין "שהכל נהיה בדברו". (שלמה אלביליה הי"ו)

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

דין ריצה והתעמלות בשבת

א. נאמר בישיעה (נח, יג) "אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי, וקראת לשבת עונג, לקדוש ה' מכובד, "וכבדתו מעשות דרכך", ממצוא חפצך ודבר דבר". ומכאן למדו חז"ל (שבת קיג). שלא יהיה הילוכך של שבת כהילוכך בחול, ולכן אין לרוץ בשבת, הן ריצה רגילה, והן פסיעה גסה, מכל מקום מצוה לרוץ אפילו בשבת לבית הכנסת או לבית המדרש, ואפילו אין זמנו בהול, דכתיב, אחרי ה' ילכו כאריה יסאג, והריצה לדבר מצוה מורה על חיבת ואהבת המצוה. והרץ לדבר מצוה, אפילו בשבת, שכרו גדול מאת ה'. (גם עיוור אין לו לרוץ בשבת, אף שאין ריצתו גורמת לאיבוד מאור עיניו). (ילקוט יוסף שבת כרך ב' עמוד ו).

ב. מותר לרוץ לבית הכנסת בשבת כבר מעת שיוצא מביתו, ולא רק כשהוא מתקרב לבית הכנסת. (ילקוט יוסף שבת כרך ב' עמוד א) ג. ההולך בדרך וחושש שמא ירדו שמים, מותר לו לרוץ, כדי שלא ירד עליו הגשם. וכן מותר ללכת מהר מפני כלב הרץ אחריו, וכדומה. (ילקוט יוסף שבת כרך ב' עמוד ד).

ד. ההולך בדרך במקום שהולכות שם נשים בבגדי פריצות, מותר לו לרוץ או לפסוע פסיעה גסה אף בשבת. (כשאין לו דרך אחרת). (ילקוט יוסף שבת כרך ב' עמוד ד')

ה. מותר לטייל בשבת אף אם כוונתו לשם בריאות. ולכן מותר לטייל גם אחר האכילה. אך צריך לזהר שלא יצא מחוץ לעיר אלפיים אמה מהבית האחרון של העיר, או מגבול העירוב. וכן יזהר שלא לטלטל בעת הטיוול איזה חפץ ברשות הרבים, במקומות שאין עירוב. ואף במקומות שיש עירוב ראוי להחמיר בזה. ועל כל פנים לא ירבה בטיול בשבת, כי לא ניתנו שבתות וימים טובים לעם ישראל אלא כדי שיעסקו בתורה. (ילקו"י שבת ב' עמ' ד')

ו. בחורים המתענגים בקפיצתם ומרוצתם, מותר להם לרוץ בשבת. (ילקו"י שבת ב' עמוד ה')

ז. מותר לילדים לשחק במשחקי ריצה, מחבואים ותופסת, ולקפוץ בחבל. אך אסור לאפשר להם לשחק במשחקי חול כשעושים גומא, או עוברים על איסורים, אף אם הם איסורי דרבנן. ומותר לתת חבל לתינוקות לקפוץ על ידו, על גבי רצפת קרקע, או כביש סלול, ושלא במקום קרקע רכה, שמא ישוה גומות. וכן מותר לקטנים לשחק בגולות, בקרקע מרוצפת, וכמו שכתב מרן בשלחן ערוך (סימן שלו סעיף ב) לענין כיבוד הבית, ואפילו להרמ"א בהג"ה שאסר לכבד הבית אפילו במרוצף, משום דגזרינן מרוצף אטו אינו מרוצף, מכל מקום בזמנינו שרוב ככל הבתים מרוצפים, לא גזרינן. אבל בקרקע שאינה מרוצפת יש לאסור. (ילקוט יוסף שבת ב' עמוד ו, ושבת כרך ה' עמוד שעח. ילקו"י דיני חינוך קטן עמוד קצב)

ח. אסור לעשות בשבת תרגילי התעמלות, הן במכשירים המיוחדים לכך, והן בלעדיהם, כל שמגיע על ידי כך לידי הזעה, ומתכוין להזיע. ובאופן כזה נכון להחמיר גם שלא לסגור ולפתוח במהירות את כפות ידיו, כיון שהדבר ניכר שעושה כן להתעמלות. אבל כל שאינו מתכוין להזיע מעיקר הדין אין בזה איסור, ומכל מקום המחמיר על עצמו שלא להתעמל בשבת כלל, גם אם אינו מתכוין להזיע, תבוא עליו ברכה. שלא ניתנו שבתות וימים טובים אלא כדי שישאל יעסקו בהם בתורה. (ילקו"י שבת כרך ב' עמוד ו). ובמהדורת תשס"ד עמוד תרג, ושבת כרך ד' סימן שכו. שארית יוסף חלק ג' עמוד תב).

ט. שחיה בים, או באגם ונהר, אסורה מעיקר ההלכה. אבל רחיצה בים או בנהר בלא שחיה, מותרת בשבת, וגם בזה ראוי ונכון להמנע מרחצה בים בשבת, אף שאינו שוחח. (עמוד יד).

י. היה הולך והגיע לשלולית מים, יכול לדלגה ולקפוץ עליה, אפילו אם היא רחבה שאינו יכול להניח רגלו אלא שונה קודם שיעקור השניה. ומוטב שידלג ממה שיקיפנה, מפני שמרבה בהילוך. ואסור לעבור בה שלא יבוא לידי סחיטה. (ילקוט יוסף שבת כרך ב' עמוד טו)

"מבל מלמד" השכלתי" פרה אדומה - חטא העגל

אומר רש"י: "לפי שהיו אומות העולם מצערין את ישראל, לפיכך כתב בה חוקה - גזירה היא מלפני ואין לך רשות להרהר אחריה !

איך אתה אומר שמצות פרה אדומה היא חוק בלא טעם ? הרי ר' משה הדרשן כבר הטעים לנו את המצוה ... תבוא האם ותקנח את צואת בנה - כפרה על חטא העגל ! אז למה אתה קורא לה חוקה !!

אומר הייטשמח ישראלי: מה גרם לחטא העגל ? פגם באמונה ! כי זה משה האיש, לא ידענו מה היה לו ...

מה התיקון לפגם באמונה ?

התיקון לחטא העגל זה ללכת אחרי הקב"ה בתמימות בלי לחשב חשבונות ובלו להרהר אחריו ... ממילא יוצא שהטעם למצות פרה אדומה, שבאה לתקן את חטא העגל, זה שהמצוה תהיה ללא טעם ! זאת תכלית הטהרה של היהודי ... לא להרהר אחרי הקב"ה - תמים תהיה עם ה' אלוקיך !

מה מסתתר בתוך הסלע ? מים !

הסבר מפתיע להבדל בין סלע לצור נמצא בספר החסידי באר מים חיים: כשנתבונן בדברי הקב"ה אל משה, נראה שהוא אומר לו "ודברתם אל הסלע - ונתן מימיו". הסלע אמור להוציא את המים שלו. מכאן למדנו, שעוד לפני הנס הגדול, כבר הסתתרו מים בתוך הסלע. הא כיצד ?

הכוונה היא כזאת: כשנפתח את המלה 'סלע' ונכתוב את אותיותיה בצורה מלאה, נראה שבתוך האותיות של 'סלע' - 'סמ"ד למ"ד ע"יון - מסתתרות האותיות 'מים'. האותיות 'מים' הן האותיות הפנימיות שבתוך האותיות 'סלע' !

הוא איפוא מה שמיחד את ה'סלע' לעומת ה'צור', ולכן את ה'צור' היה צורך להכות כדי שיצאו ממנו מים - ואילו ב'סלע', שהאותיות 'מים' נמצאות כבר בתוך תוכו, הורה הקב"ה שאין צורך בהכאה ודי בדיבור בלבד.

מעניין הדבר, שבדרך דומה מוסברת גם הנהגתו של משה שעליו מספרת התורה: "וירם משה את ידו ויך את הסלע". כמו שאמרנו, משה התבסס על הדמיון בין ה'סלע' ליצור, ולכן במקום לדבר בפיו הוא השתמש ב"ידיו", בהתאם לאותיות הפנימיות המסתתרות באותיות של המלה 'צור' כשנפתח אותן: 'צ"ו י"ו ר"ש"ש... מפליא מאוד.

מדוע חזקיה מנפץ את נחש הנחושת של משה ?

בספר מלכים מוזכר חזקיה שבמסגרת השמדת הפולחנים הוא משמיד גם את נחש הנחושת שעשה משה.

ברור שמדובר בסמל ולא הנחש מרפא אבל במהלך השנים אנשים התחילו לסגוד לחפץ הזה כמו אלוה ומש ולכן קם חזקיה ובאומץ רב מנפץ אותו לרסיסים ומעניק לו את השם "נחושתיו".

הנחש הפך להיות סמלם של ארגוני רפואה רבים. חשוב כי נזכור כאשר אנו הולכים לרופא, הוא רק שליח של בורא העולם להביא מזור לכל חולי, אך רק בורא העולם הוא זה שבידו נתונים מפתחות הבריאות.

קדיש ששווה יהלומים

אברך חשוב תושב מרכז הארץ, מוסר שיעורים קבועים מידי יום ביומו באחד מישובי השרון. באותו מושב מעורב, מתגורר יהודי שאינו שומר תורה ומצוות, שאביו נפטר לפני כחצי שנה. האב, יהודי דתי, הותיר אחריו בן ובת שאינם שומרים תורה ומצוות, ו-12 מליון שקל כירושה, וגם צוואה חתומה בידי עורך דין: הבן יקבל 10 מיליון שקל והבת 2 מיליון, אך בתנאי מראש שהבן יאמר אחריו קדיש כל יום מבלי להחסיר פעם אחת בשלושת התפילות בכל ימות השנה.

אם לא יקיים את התנאי ואפילו בפעם אחת, תתחלק הירושה חצי חצי.

הבת פתחה את הצוואה, ואמרה לעצמה: אין מה לחשוש, כי אין סיכוי שאחי יאמר קדיש כל השנה באופן מוחלט שלוש תפילות.

מה עשתה? שכרה חברת חקירות שתעקוב אחרי אחיה ותתפרס את הפעם האחת שהוא מפסיד את הקדיש, ואז מיד יש לה ביד 4 מיליון שקלים נוספים.

אך התוכנית שלה לא היתה קלה, כי גם האח לקח בחשבון שיתכן שאחותו עוקבת אחריו. הוא היה מגיע בקביעות לתפילת שחרית בלא טלית ותפילין, היה עומד שם כבל בין חתנים, ומבקש מאחד המתפללים שירמוז לו כשצריך לומר קדיש, וכך הוא היה מגיע בעקביות מדי יום ביומו.

גם למנחה ומעריב היה מגיע בקביעות מדי יום ביומו. כאמור, באותו ישוב יש אברך שמוסר שיעור יומי בין מנחה למעריב. הבן היה מגיע בקביעות למנחה, ואמר קדיש, אך כדי שיחם ושלום לא יבזז זמנו על שמיעת שיעור, היה יוצא בקביעות מיד אחרי מנחה, מפטפט בחוץ ומשתעמם ובשום אופן לא שומע מילה אחת.

הוא סיפר לאברך מוסר השיעור כי הוא בא במיוחד כדי לומר קדיש על אביו, והאברך שריחם עליו, בלי לדעת מה מסתתר מאחורי אמירת הקדיש, היטיב עמו, ובקביעות בסיום השיעור היה יוצא החוצה ומסמן לו בידו כי מתחילים ערבית כדי שלא ישכח את העניין מחמת 'עסקיו' בחוץ.

הבלשים של חברת החקירות מיקדו את מאמציהם בשעות הללו של מנחה ומעריב, המתינו בסבלנות לערב אחד שהבן ימשך בעסקיו וישכח מעריב אחד.

אבל הם לא השיגו את מבוקשם, כי האברך היה יוצא וקורא לו פנימה.

האחות הבינה כי היא משקיעה כסף לפח, החליטה ועשתה מעשה. היא ביררה את כתובתו של האברך והרימה אליו טלפון. סיפרה לו את כל הטמון מאחורי הקדיש של אחיה, וכי היא מפסידה ארבעה מיליון שקל. "אני בטוחה שלולי שהיית קורא לאחי פנימה, יבוא ערב אחד שהוא ישכח ואני ארויח את הכסף, ולכן אני מבקשת ואומרת: ידוע לי כי יש בקהילתם אנשים הזקוקים לעזרה כספית, אני מוכנה לתת לזקוקים ארבע מאות אלף שקל דרכך, אם בסך הכל קדיש אחד לא תקרא לו פנימה, לא בקום ועשה אלא בשב ואל תעשה..."

האברך נסע לבני ברק למעונו של מרן ראש הישיבה בעל ה'אילת השחר', הציג את הסיפור לפניו אודות יהודי חילוני שמגיע לקדיש בגלל הכסף וכי. ועוד הסביר לו שיככה הכסף ממילא יגיע לידים של טובות, כי שניהם אינם שומרים תורה ומצוות, וכך לפחות ארבע מאות אלף שקל יגיעו לעניים. ועוד, מה כבר שוה קדיש של בן כזה,

שבא ומפטפט בחוץ, ואינו מתפלל מילה אחת, רק אומר קדיש בשביל הכסף?

מרן ראש הישיבה אמר לו כי כל זה אינו שיקול. אמנם הבן והבת שניהם אינם צדיקים בלשון המעטה, אך עליך לדאוג לקדיש של הנפטר באופן מושלם, ולא לעשות שום שיקולים לטובת הבן או לטובת הבת, אלא לטובת הנפטר (כל קדיש של כל יהודי חשוב עד מאוד).

ואז העלה האברך שיקול נוסף: "הרי יש כאן ביזוי התורה, כי הוא יוצא מהשיעור בקביעות מזלזלת, ואני עצמי יוצא לקרוא לו אח"כ לקדיש, ואם כן חשבתי לעצמי שמותר לי להימנע מלקרוא לו!"

הביט עליו מרן ושאל: "וכי קוראים לך 'תורה...!!'!" האברך קיבל את ברכת מרן להצלחה. שב לביתו, השיב טלפון לאחות כי אין על מה לדבר והוא ימשיך בשלו לקראו לקדיש. האחות הרימה ידיים מהדרך הזו.

הבן המשיך בקדיש שבוע ועוד שבוע. ערב אחד, לפתע פוגע בך שאני בחוץ ולא תורם דקה כדי להקשיב לך.!!

"אני מחלק יהלומים, ההפסד כולו שלך", הגיב האברך. "יהלומים!!" תמה הבן. "כן, יותר מהיהלומים. תנסה להקשיב פעם אחת ותיווכח". טוב לי תורת פיד מאלפי זהב וכסף, עם כל המשתמע מכך.

הבן אזר אומץ והתאמץ, נכנס לשמוע שיעור, ועוד שיעור... כיום הוא התחיל לשמור שבת, ויש לאביו בשמים נחת כפול, לא רק מהקדיש אלא גם שהארבעה מיליון עוברים לדיים טובות, תודות לאברך שלא איבד לו גם לא קדיש אחד.

"ויקהו אכ"ר פרה אדומה המיובה" (י"ט - ב)

על פרשת פרה אדומה אמר שלמה המלך בחכמתו (קהלת ז' - כ"ג) "אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני"

דומה רבנו יוסף חיים, בעל ה"בן איש חי" משל למה הדבר דומה - למלך אחד שמלך על מדינה, והיה לו אח שמלך על מדינה אחרת בארץ רחוקה. יום אחד שלח האח ממדינת היס לאחיו מכתב, ובו נאמר: אחי היקר, אני מתכבד לשלוח לך מתנה נפלאה! יש לי כאן גיבור חיל שמפורסם בגבורתו בכל העולם ואף נלחם עם אריות ודובים ולא שמו בפניו... ביום פלוני יגיע אליך לשרתך באמונה.

שמח המלך מאד במתנת אחיו. בהגיע היום המיועד יצאו חשבי המלכות אל המזח לקבל את פני הגיבור ולהובילו בכבוד רב אל הארמון. בהגיע אל הארמון נאספו שם כל שרי המלך והביטו בגיבור המופלא. בתוכם היה גם שומר ראשו של המלך שהיה מפורסם גם הוא לגיבור חיל ועז נפש. כאשר ראה את האורח קם ואמר: עמוד ונלחם! נראה מי משנינו ינצח. נתן המלך אישור והקרב החל.

עוד בטרם החל הקרב - כבר נגמר, שכן האורח הפיל את שומר ראשו של המלך אל הארץ כמו שמפילים כבשה... מפני מה הזמנת אותי להלחם? שאל האורח את שומר ראשו של המלך - האם לא ידעת שאנצח אותך מיד?

אכן כן - הודה שומר הראש - אלא שעשיתי זאת מפני כבודך! וזאת משום שאני שמעתי על גבורתך, אולם יש אנשים שלא שמעו והם עלולים לטעות ולחשוב שאינך חזק ממני, על כן הוכחתי לעין כל את גבורתך המופלאה!

כך הנמשל - אומר ה"בן איש חי" - שלמה המלך ידע כי את טעם מצוות פרה אדומה השיג משה רבנו, ולא איש זולתו יכול להשיג ולהביין. וכדי לפרסם את מעלתו של משה רבנו, ניסה שלמה המלך לחקור בטעמה של פרה אדומה, אף שידע שלא ירד לעומק טעמה של מצוה חשובה זו. ומתוך ששלמה המלך, "החכם מכל אדם", לא ירד לעומק טעמה, יבין כל אחד את מעלתו של משה רבנו ע"ה.

חינוך בשולחן השבת

שולחן שבת הוא זמן והזדמנות לחנך:

כיבוד אב ואם - חשוב לחנך להתמקד עד שהאם מתיישבת ואז מתחילים לאכול. אין זה מכובד שהאימא טורחת ועד שהיא מסיימת להגיש את האוכל, סיימו כולם לאכול. ההמתנה מחנכת לכבד, מחנכת לשליטה עצמית ועוד.

דוגמא אישית - במהלך הסעודה מתרחשים כל מיני "תקריות". כוסות נשפכים ונשברים ועוד. לא לאבד עשתונות כשדברים נשברים. אדם ניכר בכוסו. כבודו של ילד שווה יותר מכוס זכוכית! זו הזדמנות לדוגמה אישית של שליטה ואיפוק.

לשבת - הזדמנות לשפת אף הילדים בניצוצות השגחה שחלפו במהלך השבוע. הזדמנות לשבח ילד על הצטיינות או מאמץ מיוחד בשבוע החולף, זה הופך את השולחן למקום חם ונעים.

לסיים: להתפלל לסייעתא דשמיא. מספרים על הגה"צ רבי חיים ברים זצ"ל, שהיה מתפלל כל ערב שבת: ריבונו של עולם, נתת לי זגים לכבוד שבת, נתת לי חלות לכבוד שבת, נתת לי בגדים... בבקשה תן לי שבת לכבוד שבת...!

משה רבינו ופרה אדומה

מצוות פרה אדומה היא חוק - איננה ניתנת להנהגה. היחיד שיודע את טעמה הוא משה רבינו.

האדם היחיד שלא היה בחטא העגל, הוא משה רבינו. הוא היה בשמים בזמן עשיית העגל, ולכן, הוא זכה להביא טעמה של פרה אדומה. המדרש במדבר רבה, פרשה יט, אומר ו' מביא חיזוק למשה רבינו:

"ויקחו אליך פרה אדומה". אמר רבי יוסי ברבי חנינא רמזו שכל הפרות בטלות ושילך קמח.

מפרט המהרז"ו את תשע פרות האדומות שהיו עד עכשיו: הראשונה עשה משה, השנייה עזרא, שנים עשה שמעון הצדיק, שנים עשה יוחנן כהן גדול, אחד עשה כהן שנקרא אליהו ואחד כהן שנקרא חנמאל המצרי, ועוד כהן גדול שנקרא ישמעאל בן פיאני.

בכל אחת משמונה הפרות הנוספות, מעבר לזו שעשה משה רבינו, לקחו מהאפר של הפרה שעשה משה רבינו, וערבו בתוך שמונה הפרות הנוספות, לכן נאמר:

"ויקחו אליך פרה אדומה תמימה". ויבא, בכל אחד ואחת מהפרות, ישנו חלק שקשור לפרתו של משה רבינו.

עשרים ורבע שנים משרדים את שיעור התורה הגדול בתבל ארגון "אברהם יגל" משרד בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 21:30 השיעור יוקרן על בני מסך ענק. בעיה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

כל הישועות והברכות כל הישועות והברכות שתורמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואת והצלחת כל לדידה חתניהם וכלותיהם, נכדיהם וכל משפחתם. שיזכו ופרנסה טובה, אושר יתגשמו משאלותם לטובה וירונו חת מכל יוצאי חלציהם להבדיל לעול ולת רת שמחה ז"ל

רפואה שלימה לבשמת חבורה בת נורית הקב"ה ישלח לרניב אבריה ושסי"ה גידיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות נא לקרוא תהלים לרפואתה

רפואה שלימה רפאל-הראל-יחזק נסי' בן אפרת גולדה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריו ושסי"ה גידיו. יחזור לאיתנו שנים רבות טובות ונעימות נא לקרוא תהלים לרפואתו

מזל טוב ואיחולים לבניי דוד יצחק דידי ורעייתו דוד סופר ורעייתו לנישואי ישראל-מאיר ניי עם שיליה-מרגלית מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה יזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר "ענני הנון בענני הנון דבר נאה ותקבל"

רפואה שלימה יזובה פזיחתי בן חנה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריו ושסי"ה גידיו. יחזור לאיתנו ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות

כל הישועות והברכות כל הישועות והברכות שתורמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואת והצלחת כל לדידה שתזכה לרפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה ויתגשמו כל משאלות לביה לטובה לשנים רבות טובות ונעימות. וברכה והצלחה לילדיה, נכדיה וננינה ולרפואת ליאת בת שושנה

רפואה שלימה לטובה בכורי בת דבורה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריה ושסי"ה גידיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות נא לקרוא תהלים לרפואתה

רפואה שלימה לראי יסוניה גואטה זכות תרומתם שיברכו מפי עליון ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות יאיר הקב"ה דרכם ומולם מתוך בריאות ופרנסה טובה אושר ונחת ושלוה וברכה והצלחה לכל לדידה ומשפחתם

סוכה שלום ינאי דוד בן אילנה יסיים בן חוהטו שלמה ובכל מילי מדיטב רוחנית וגשמית. אושר ונחת פרנסה טובה. ופרי בטן עוד השנה לאורטל בת תמר

סוכה שלום ישישה יליד שחבורך מפי עליון ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות. יאיר הקב"ה דרכה ומולם מתוך בריאות אושר ופרנסה טובה וברכה לכל לדידה ומשפחתה

לעיי הצנועה והענוה שמחה לאיר בת ביבי ז"ל חי תמוז פקידת שנתה לעיי הצנועה והענוה חנה דמתי בת גולי ז"ל ועקב שיחה חי תמוז פקידת שנתה לעיי הצנועה והענוה מרדכי אמונה בת גולי ז"ל ועקב שיחה חי תמוז פקידת שנתה

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל:

שלמה לאיר בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו שבת מוסאי בן נהיית הי"ו יאיר חייב בן דלה וסביח הי"ו אסתר אהרונת בת גולה מנב"ת נהיית ישראל בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת גיראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לידה הרוני בת מרי מנב"ת

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתיחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתיחיה אברהם צברי בן יחיא-יהודה ז"ל יצחק צברי בן יחיא-יהודה ז"ל בצלאל לביא בן שויה ויחיא ז"ל משה בכורי בן סולטן ואברהם ז"ל גיאני יעקובי בת גולוש ז"ל נעימה מצליח בת חביבה ז"ל

בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל מרדכי לאיר ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו